

СЕКЦІЯ 2. ПЕДАГОГІЧНА ІННОВАТИКА В ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИЦІ МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ

РОЗВИТОК СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИЧНОЇ ОСВІТИ В КОНТЕКСТІ МОДЕРНІЗАЦІЇ СВІТОВОГО ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

Грицюк І.В., здобувач ступеня вищої освіти «бакалавр»

Науковий керівник: Кравцова Н.Є., кандидат педагогічних наук, доцент

Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського

Динамічний розвиток суспільства, глобальні зміни в економічній, політичній, суспільній областях, що відбуваються у світовому просторі, поява нових технологій зумовлюють необхідність постійного вдосконалення системи мистецької освіти [3].

Для сучасних педагогів усього світу абсолютно зрозуміло, що, окрім освітнього процесу, фізичного та морального виховання, учні потребують ще і виховання естетичного. Естетичне виховання – виховання в душі дитини глибокої поваги до гармонії та краси навколишнього світу і серед джерел естетичних впливів в сфері загально середньої освіти найбільше значення надається музичному мистецтву.

Застосування музики як засобу естетичного виховання молоді в історії української педагогіки пройшло багато еволюційних етапів, допоки не постало таким, яким ми бачимо його в сучасному світі.

Музична культура і освіта на території України завжди розвивалась в тісному зв'язку з культурами інших народів та змінювалась в результаті глобальних історичних змін. Особливо виразним та значущим для музичної освіти в Україні був вплив західноєвропейських пісенних і музичних традицій.

Доктор педагогічних наук та авторка навчального посібника з музичної педагогіки О. Олексюк у своїй праці наводить наступну історичну періодизацію:

Періодизація становлення та розвитку музичної педагогіки в Україні:

- I період — Київська Русь;

- II період — Слов'янське Відродження;
- III період — Українське барокко;
- IV період — Народницький етап;
- V період — Становлення національної системи освіти;
- VI період — Музично-педагогічна думка в період радянської ідеології.

Варто зауважити, що наукова праця О. Олексюк написана в 2006 році і таким чином не може в повній мірі відтворити реальну картину сучасної української музичної педагогіки. На нашу думку, окрему увагу заслуговує шлях активного розвитку музичної педагогіки в Україні кінця XX – поч. XXI століття, яку варто додати до поданої вище періодизації.

З 1991 року система загальної музичної освіти в Україні зазнала кардинальних змін, зумовлених суспільно-історичним розвитком країни. З набуттям Україною незалежності розбудова національної системи освіти стала стратегічним завданням у галузі шкільної освіти. Важливою віхою стало запровадження ініціативної програми «Концепції естетичного виховання учнівської молоді в умовах відродження української національної культури» започаткованої в 1992 році, що передбачала значне розширення мережі музичних шкіл та шкіл мистецтв з поглибленим вивченням предметів, а також створення спеціалізованих загальноосвітніх шкіл хорового, кобзарського та декоративно-ужиткового спрямування.

Розвиток національної науки і школи стає офіційним напрямком діяльності держави. Він характеризується створенням національної системи освіти з новою структурою і змістом, осмисленням відкритих наприкінці минулого періоду національних явищ, феноменів і особистості, визнанням трансформаційної кризи в педагогіці, що чекає на своє осмислення й узагальнення.

З часу проголошення незалежності України та становлення держави вітчизняна музична педагогіка значно розширила сферу своїх досліджень. Пошук моделі музичної освіти, адекватної сучасному стану культури і цивілізації, є одним із найважливіших її завдань.

Сьогодні створені й успішно функціонують нові типи закладів, які пропонують багаторівневу неперервну музичну професійну освіту. Однак реалізація концепції гуманізації висуває низку вимог до змісту професійної музичної освіти. До таких вимог належать:

- інтеграція гуманітарних знань;
- введення нових тем, спецкурсів і факультативів;
- розробка творчих завдань;
- поглиблення знань з інших спеціалізацій для розширення професійного профілю;
- встановлення оптимального співвідношення між предметами в структурі навчального плану.

Таким чином, новітній етап розвитку сучасної української музичної освіти, що розпочався з проголошення Україною Незалежності, є перехідним етапом модернізації музичної освіти та відображає різноманітні течії загального явища розвитку педагогічної думки, що характеризується стабільною динамікою появи та розповсюдження нових науково-педагогічних практик та систем в умовах розвитку самодостатнього національного українського шкільництва.

Список використаних джерел:

1. Олексюк О. М. Музична педагогіка: навч. посібник. Київ, 2013. 243 с.
2. Гуральник Н. П. Історія музичної освіти України: курс лекцій для студентів музичних спеціальностей ВОЗ мистецького спрямування. Київ, 2015. 31 с.
3. Кравцова Н.Є. Модернізація сучасної музично-педагогічної освіти: перспективи і потреби. Професіоналізація у сфері публічного управління: стан, проблеми, перспективи вирішення : Сучасний контент професійного розвитку менеджерів освіти в умовах реформування освітньої галузі : монографія / [Хаджирадева С. К., Воронова С. В., Кравцова Н. Є. та ін.] ; за заг. ред. С. К. Хаджирадевої. Миколаїв: Ємельянова Т. В., 2017. Ч. II. С. 111.
4. Масол Л.М. Загальна мистецька освіта: теорія і практика: монографія. Київ, 2006. 432 с.
5. Падалка Г. М. Педагогіка мистецтва. Київ, 2010. 274 с.